

Dato: 18. juni 2010
Kontor: Familiesammenfø-
ringskontoret
J.nr.: 10/09642
Sagsbeh.: LIL
Fil-navn: Besvarelse af UUI 241

Besvarelse af spørgsmål nr. 241 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 8. juni 2010 (UUI Alm. Del).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for mulighederne for at få familiesammenføring med andre familiemedlemmer end børn og ægtefæller fra henholdsvis EU/EØS lande og lande uden for EU/EØS samarbejdet.”

Svar:

Det ansøgende familiemedlems nationalitet er ikke afgørende for muligheden for at blive familiesammenført i Danmark. Familiemedlemmets mulighed for at blive familiesammenført afhænger af opholdsgrundlaget for det i Danmark bosiddende familiemedlem, som der søges om familiesammenføring til.

Således kan familiesammenføring efter EU-reglerne finde sted både med familiemedlemmer, som selv er fra et EU/EØS-land, og med familiemedlemmer, som kommer fra et tredjeland uden for EU/EØS samarbejdet.

Endvidere kan familiesammenføring efter de almindelige nationale regler i udlændingeloven ske såvel med familiemedlemmer, som ikke er statsborgere i EU/EØS lande, som med familiemedlemmer som måtte komme fra et andet EU/EØS-land.

Er det ansøgende familiemedlem selv statsborger i et EU/EØS-land, kan pågældende i øvrigt få en selvstændig opholdsret i Danmark på baggrund af egne forhold.

EU-reglerne:

Familiesammenføring efter EU-reglerne kan finde sted til et herboende familiemedlem, som selv er EU/EØS-statsborger eller schweizisk statsborger, og som i Danmark har en selvstændig opholdsret efter EU-reglerne (i det følgende benævnt EU-statsborgeren).

Udover ægtefæller og børn under 21 år kan følgende familiemedlemmer familiesammenføres efter EU-reglerne:

- registrerede partnere og faste samlever,
- efterkommere under 21 år (det vil sige børn, men også børnebørn osv.),
- efterkommere under 21 år til EU-statsborgerens ægtefælle/partner/ samlever,
- efterkommere i øvrigt (børn, børnebørn osv. over 21 år) som forsørges af EU-statsborgeren, samt efterkommere i øvrigt af EU-statsborgerens ægtefælle/partner/samlever, og som forsørges af EU-statsborgeren,
- slægtninge i opstigende linje (forældre, bedsteforældre osv.) til EU-statsborgeren eller dennes ægtefælle/partner/samlever og som forsørges af EU-statsborgeren,
- andre familiemedlemmer (eksempelvis søskende eller søskendebørn i mellem), hvis de i det land, de ankommer fra, forsørges af EU-statsborgeren eller er optaget i dennes husstand, eller hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at EU-statsborgeren personligt plejer de pågældende.

For visse af disse familiemedlemmer og afhængig af EU-statsborgerens opholdsgrundlag i Danmark kan familiesammenføringen betinges af et krav om at råde over tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer.

I det omfang det følger af EU-retten, kan ovennævnte familiemedlemmer endvidere familiesammenføres med danske statsborgere, som har anvendt EU's regler om fri bevægelighed i et andet EU-land. Det forudsættes blandt andet, at den danske statsborger har haft etableret et reelt og faktisk ophold i et andet EU-land. Hvis den danske statsborger opholder sig i Danmark, og leverer grænseoverskridende tjenesteydelser, kan der endvidere i helt særlige tilfælde ske familiesammenføring efter EU-reglerne med dennes ægtefælle/partner/samlever og/eller til deres børn under 21 år.

Udlændingeloven:

Kerneområdet for familiesammenføring efter de almindelige nationale regler i udlændingeloven er ægtefæller, samt registrerede partnere og fast samlever, og mindreårige biologiske eller allerede adopterede børn under 15 år.

Derudover kan familiesammenføring ske med andre mindreårige udlændinge med henblik på adoption, eller som led i et plejeforhold, eller hos barnets nærmeste familie, når der foreligger en særlig begrundelse for, at barnet ikke kan bo hos forældrene eller andre nære slægtninge i hjemlandet. Omfattet af begrebet nærmeste familie er for eksempel mindre søskende, søskendebørn og børnebørn. Familiesammenføringen kan betinges af et forsørgelses- og boligkrav.

Familiemedlemmer, som ikke er en del af ovenfor beskrevne kernegruppe, kan efter en konkret vurdering familiesammenføres, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Medmindre særlige grunde taler derimod betinges familiesammenføring i disse sager af blandt andet forsørgelses- og boligkrav.

Familiesammenføring uden for kernegruppen vil kunne komme på tale, hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for sit privatliv og familieleven – er nødvendigt at tillade familiesammenføring. Af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan udledes, at der i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring, skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt at meddele afslag på opholdstilladelse.

Det kan for eksempel vedrøre forældre til herboende voksne, eller voksne børn som er i et særligt afhængighedsforhold til herboende forældre, for eksempel på grund af handicap, men også andre familiemedlemmer kan efter omstændighederne, hvis helt særlige forhold gør sig gældende, familiesammenføres.

I ministeriets notat af 6. juni 2008 om praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, (ganske særlige grunde), er beskrevet en række sagstyper, hvor der efter praksis kan meddeles opholdstilladelse, da familiesammenføring ikke er mulig efter de almindelige regler, eller da der i øvrigt foreligger ganske særlige grunde. Der henvises til Alm. del – bilag 134 (2007-2008, 2. samling).